

Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1994 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 86(Ι) του 1994

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1994 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμους του 1978 έως (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) του 1991 (που στο εξής θα αναφέρονται ως "ο βασικός νόμος") και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι του 1978 μέχρι 1994.
Συνολικός τίτλος.
4 του 1978
23 του 1978
41 του 1979
164 του 1987
169 του 1988
196 του 1989
10 του 1991
57 του 1991.
2. Το εδάφιο (2) του άρθρου 26 του βασικού νόμου τροποποιείται—
Τροποποίηση του άρθρου 26 του βασικού νόμου.
 - (α) Με την αντικατάσταση της φράσης "από της ημερομηνίας κατά την οποία κατεβλήθη ο προσωρινός φόρος, προς 9% ετησίως." (έκτη και έβδομη γραμμές) με την ακόλουθη φράση "προς 9% ετησίως από την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το εν λόγω φορολογικό έτος."
 - (β) Με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (3):
"(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο ετήσιος τόκος υπολογίζεται με βάση τους συμπληρωμένους μήνες."
3. Το άρθρο 35 του βασικού νόμου τροποποιείται—
Τροποποίηση του άρθρου 35 του βασικού νόμου.
 - (α) Με την προσθήκη μετά το τέλος του εδαφίου (1) της ακόλουθης επιφύλαξης:
"Νοείται ότι σε περίπτωση κατά την οποία δεν υποβλήθηκε η δήλωση εισοδήματος μέσα στην καθορισμένη προθεσμία ο τόκος αρχίζει μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η δήλωση εισοδήματος."
 - (β) Με την προσθήκη αμέσως μετά το τέλος του εδαφίου (1), όπως αυτό τροποποιήθηκε πιο πάνω, του ακόλουθου νέου εδαφίου (2), αφού αναριθμηθούν τα εδάφια (2) και (3) σε εδάφια (3) και (4), αντίστοιχα:
"(2) Όταν κάποιο πρόσωπο αποδείξει ότι αναφορικά με κάποιο φορολογικό έτος κατέβαλε εκ παραδρομής φόρο που υπερβαίνει το ποσό του φόρου που επιβλήθηκε, καθώς και τόκο σ' αυτό το επιπρόσθετο ποσό φόρου, το πρόσωπο αυτό

δικαιούται να του επιστραφεί το επιπρόσθετο ποσό φόρου και τόκου που κατέβαλε μαζί με τόκο μόνο πάνω στο ποσό φόρου που θα επιστραφεί προς 9% ετησίως από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκε ο εν λόγω φόρος."

(γ) Με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (5):

"(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο ετήσιος τόκος υπολογίζεται με βάση τους συμπληρωμένους μήνες."

Τροποποίηση
του άρθρου 39
του βασικού
νόμου.

4. Το εδάφιο (2) του άρθρου 39 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το τέλος της τρίτης επιφύλαξης της ακόλουθης νέας επιφύλαξης:

"Νοείται έτι περαιτέρω ότι η υποχρέωση για καταβολή ποσού 5% πάνω στο οφειλόμενο ποσό φόρου δεν ισχύει στην περίπτωση που ο φορολογούμενος υπέβαλε πριν από την 30ή Ιουνίου 1995 τους λογαριασμούς ή τις δηλώσεις εισοδήματος για τα φορολογικά έτη πριν από το 1988."

Τροποποίηση
του άρθρου 44
του βασικού
νόμου.

5. Το άρθρο 44 του βασικού νόμου τροποποιείται—

(α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (2) με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

"(2) Εάν φόρος από αποδοχές που παρακρατήθηκε από κάποιο εργοδότη δεν έχει καταβληθεί από αυτόν στο Διευθυντή, εισπράττεται μαζί με τόκο 9% ετησίως, που υπολογίζεται μετά την πάροδο ενός μήνα από τη λήξη του μήνα κατά τον οποίο παρακρατήθηκε ο φόρος αυτός, καθώς και επιπρόσθετη επιβάρυνση ύψους 1% για κάθε ένα μήνα κατά τον οποίο καθυστερεί η καταβολή:

Νοείται ότι το συνολικό ύψος της επιπρόσθετης επιβάρυνσης δεν μπορεί να υπερβεί το 11% του οφειλόμενου ποσού:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι η υποχρέωση για καταβολή επιπρόσθετης επιβάρυνσης ύψους 1% για ποσά τα οποία παρακρατήθηκαν από αποδοχές μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1988 δεν ισχύει παρά μόνο από την 1η Ιανουαρίου του 1990 και εντεύθεν."

(β) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (3) με τα ακόλουθα νέα εδάφια (3) και (4) και την αναρίθμηση του υφιστάμενου εδαφίου (4) σε (5):

"(3) Κάθε φορά που ο εργοδότης δε συμμορφώνεται με τις διατάξεις του νόμου που επιβάλλει το φόρο ο Διευθυντής μπορεί να καθορίσει το ποσό φόρου που σύμφωνα με τα πιο πάνω παρακρατήθηκε ή έπρεπε να παρακρατηθεί εξ όσων ο ίδιος κάλλιον γνωρίζει και πιστεύει και εισπράττει αυτό μαζί με τόκο προς 9% ετησίως, που υπολογίζεται μετά την πάροδο ενός μήνα από τη λήξη του μήνα κατά τον οποίο παρακρατήθηκε ή έπρεπε να παρακρατηθεί ο φόρος αυτός, καθώς και επιπρόσθετη επιβάρυνση ύψους 1% για κάθε ένα μήνα κατά τον οποίο καθυστερεί η καταβολή:

Νοείται ότι το συνολικό ύψος της επιπρόσθετης επιβάρυνσης δεν μπορεί να υπερβεί το 11% του οφειλόμενου ποσού:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι η υποχρέωση για καταβολή επιπρόσθετης επιβάρυνσης ύψους 1% για ποσά τα οποία παρακρατήθηκαν από αποδοχές μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1988 δεν ισχύει παρά μόνο από την 1η Ιανουαρίου 1990 και εντεύθεν.

(4) Ο Διευθυντής μπορεί ακόμη να λάβει δικαστικά μέτρα κατά του εργοδότη με σκοπό την είσπραξη από αυτόν του οφειλόμενου ποσού φόρου μαζί με τις προαναφερόμενες επιβαρύνσεις ως χρέους που οφείλεται στη Δημοκρασία.”.